RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.696 van 8 juni 1999
in de zaak A. 42.831/XII-1041.

In zake : de n.v. CONCENTRA UITGEVERIJ,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. MONARD, P. CARLIER, R. CONINX,
L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTSMANS,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

de stad BORGLOON.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CONCENTRA UITGEVERIJ op 30 juli 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 26 juni 1990 van de gemeenteraad van Borgloon tot vaststelling van een belastingreglement op het verspreiden van reclame voor de dienstjaren 1990-1992;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. LUST;

Gelet op de beschikking van 6 juli 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. SCHREURS die, loco advocaten E. MONARD, P. CARLIER, R. CONINX, L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTSMANS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 26 juni 1990 beslist de gemeenteraad van Borgloon, verwijzend naar "de financiële toestand van de gemeente", voor een periode ingaand op 1 juli 1990 en eindigend op 31 december 1992 een gemeentebelasting te vestigen op "de bedeling aan huis van publiciteitsbladen en -kaarten met handelskarakter, alsook van catalogi en kranten welke publiciteit bevatten met handelskarakter, wanneer die drukwerken niet voorzien zijn van een adres van de bestemmeling". De belasting betreft "uitsluitend bedeling die kosteloos is voor de bestemmelingen". Zij wordt niet toegepast op de bedeling van publicaties "die ten minste 40 percent redactionele niet-publicitaire tekst bevatten" en, naar luid van artikel 4 van het reglement, zijn van de belasting vrijgesteld v.z.w.'s die "sociale of culturele doeleinden hebben", plaatselijke sport- of culturele verenigingen "voor

zover ze folders uitgeven voor eigen organisaties" en "publiciteit gevoerd door een vormingsinstelling en plaatselijke onderwijsinstellingen".

1.2. Het besluit wordt bekendgemaakt op 15 juli 1990.

1.3. De verzoekende partij is uitgeefster van reclamekranten en -bladen die kosteloos huis aan huis worden verspreid in heel de provincie Limburg. Zij is als zodanig de persoon die overeenkomstig artikel 2 van het reglement in de eerste plaats de belasting verschuldigd is.

2. Overwegende dat zowel de memorie van antwoord als de memorie van wederantwoord te laat zijn ingediend; dat evenwel geen van de partijen erom verzoekt die stukken uit de debatten te weren en ook niet blijkt dat de laattijdigheid de belangen van de partijen op enige wijze geschaad heeft;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, doordat het reglement een aantal instellingen vrijstelt van de belasting terwijl andere natuurlijke of rechtspersonen, die zich nochtans in dezelfde feitelijke situatie bevinden, voor de verspreiding van reclamedrukwerk wel degelijk de belasting moeten betalen en terwijl er voor het maken van een onderscheid tussen de personen die de belasting moeten betalen en de instellingen die ervan vrijgesteld zijn geen redelijk criterium bestaat dat verband houdt met "de aard of de doelstelling van de gevestigde belasting";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit al degenen die zich

in dezelfde situatie bevinden gelijk behandelt in die zin dat allen die, kosteloos voor de bestemmeling, ongeadresseerde reclame aan huis bedelen aan de belasting, die verantwoord wordt door de fiscale behoeften van de gemeente, onderworpen zijn; dat zulks volgens haar evenwel niet uitsluit dat er een uitzondering wordt gemaakt voor een aantal categorieën reclameverdelers wanneer voor die uitzondering een redelijke verantwoording bestaat die verband houdt met de aard en het doel van de belasting, hetgeen in dit geval gelegen is in het feit dat de vrijgestelde verenigingen, die behoren tot de socio-culturele of de onderwijssector, geen publicitaire drukwerken met een handelskarakter bedelen maar folders voor de "eigen organisaties" of voor activiteiten met "een zuiver cultureel en vormend karakter";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord herhaalt dat er, wat het kosteloos aan huis verspreiden van reclamebladen betreft, geen onderscheid te maken is tussen haar en de personen die van de belasting vrijgesteld zijn; dat volgens haar het motief van het verspreiden van informatie over de eigen vereniging -reden om zekere verenigingen vrij te stellen van de belasting- niet ingeroepen kan worden om vrijstelling te verlenen van een belasting op het bedelen van drukwerken met een handelskarakter, omdat het besluit niet van toepassing is op het verspreiden van informatie, maar op het kosteloos bedelen van reclamedrukwerk met een handelskarakter; dat zij ook nog betoogt dat het onderscheidingscriterium niet redelijk te verantwoorden is waar het een folder van een vrijgestelde vereniging die toch handelsreclame bevat, vrijstelt van de belasting;

4.1. Overwegende dat het beginsel van de gelijkheid van de burgers inzake belastingen, verwoord in de artikelen 10 en 172 van de Grondwet, de gemeenteraad

niet verbiedt in een belastingreglement een onderscheid te maken onder de belastingplichtigen, op voorwaarde dat dit onderscheid niet willekeurig is; dat dit onder meer inhoudt dat het criterium op grond waarvan bepaalde categorieën personen aan de belasting onderworpen worden en andere niet, bekeken vanuit het vooropgestelde doel, objectief en in redelijkheid te verantwoorden is;

4.2. Overwegende dat de in artikel 4 van het bestreden besluit genoemde verenigingen en instellingen in de daar genoemde omstandigheden een algemene vrijstelling van de belasting genieten; dat de verwerende partij de reden van die vrijstelling legt in het feit dat die instellingen niet beroepshalve commerciële informatie verspreiden maar dat hun publicaties noodzakelijk en rechtstreeks verband houden met hun socio-culturele aard of onderwijsfunctie; dat dergelijk onderscheid in behandeling -het professioneel verspreiden van handelsreclame tegenover het sporadisch verspreiden van handelsreclame tezamen met informatie over de eigen activiteiten- objectief is; dat het ook redelijk verantwoord is ten aanzien van de vraag naar de gepastheid van een met het oog op het lenigen van de financiële nood van de gemeente ingevoerde belasting op commerciële reclame die anoniem in de gemeente verspreid wordt; dat het middel niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 25 van de Grondwet doordat het bestreden besluit een belasting vestigt op het uitgeven en verspreiden van drukwerken die niet minstens 40% redactionele niet-publicitaire tekst bevat terwijl artikel 25 van de Grondwet elke preventieve maatregel op het openbaar maken van inlichtingen of ideeën van welke aard ook verbiedt;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat het bestreden besluit betrekking heeft op het bedelen van drukwerken en dat er dus geen belasting wordt gevestigd op het drukwerk zelf; dat, wat de mogelijkheid betreft om belastingen te vestigen op het bedelen van reclamedrukwerk, zij van oordeel is dat zij zich in een identiek geval bevindt als dat waarover de Raad van State in zijn arrest nr. 20.228 van 27 maart 1980 uitspraak gedaan heeft;

5.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat het buiten betwisting staat dat de grondwettelijke regel van de vrijheid van meningsuiting en van drukpers ook geldt voor reclamedrukwerken met een handelskarakter en dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat de belasting enkel het bedelen van folders betreft aangezien de belasting in eerste instantie verschuligd is door de uitgever;

5.4. Overwegende dat, zoals de Raad van State in zijn arrest nr. 20.228 van 27 maart 1980 inzake v.z.w. UNIE DER BELGISCHE PERIODIEKE PERS heeft gewezen, niet elke fiscale belasting op persondernemingen een belemmering oplevert die door artikel 25 van de Grondwet verboden is; dat zulks alleen het geval zou zijn indien de verzoekende partij aantoont dat de nieuw ingevoerde belasting het haar op economisch vlak onmogelijk maakt haar grondwettelijk gewaarborgde vrijheden met betrekking tot het uitgeven van reclamedrukwerken uit te oefenen of minstens dat die belasting een sterke rem op de uitoefening van die vrijheden zou betekenen; dat de verzoekende partij dat bewijs in genen dele levert; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**